

Senior Kees van der Riet: practicus in een tijd van verandering

Tekst: Jan Sol en Paul Knijff, platform senioren

De tachtiger Kees van der Riet heeft op veterinair gebied heel wat aan zich voorbij zien trekken. Geboren in 1930 op een akkerbouwbedrijf (suikerbieten) in het West-Brabantse kleigebied met Belgische trekpaarden, wat rundvee en een varken. Opleiding op 'oude faculteit' aan de Biltstraat. Vanuit zijn praktijk-aan-huis bouwde hij een eenmanspraktijk in Wanroij uit tot een multi-disciplinaire zesmansmaatschap. Heeft gepioneerd met de keizersnede bij het rund. Maakte MKZ mee bij runderen en varkens en heeft varkenspest zien komen en gaan.

"Toen ik in 1951 mijn propjes haalde, kon (of eigenlijk: móest) je direct aan de bak. Mkz-spuiten en met je spullen in de fietstas de boer op. De praktijk zat om hulp te springen. Later kwam daar tuberculineren bij. Daar moest je wel eerst voor worden geïnstrueerd op het slachthuis." Kees woonde in Utrecht in een overwegend veterinair studentenhuis aan het Oorsprongpark, recht tegenover het Poortgebouw van de Faculteit aan de Biltstraat met als huis- en jaargenoten onder andere Jacques Remmen, Kas Scholte Albers en Paul van Maanen. Met een vijftigtal jaargenoten en hun partners hielden ze reünies. "Als we dat nu doen, kan er nog maar een veertiental mensen komen," aldus Kees.

In 1957 studeerde Kees af. Wim Verhaar en hij waren de eersten die door Prof. Wagenaar werden geëxamineerd. Eerst de militaire dienstplicht. Kees kwam terecht bij de Dienst Welzijnzorg. Hij deed daar aan studievoorzichting en regelde artiesten als Rudi Carrell en Lex Goudsmit om op te treden voor dienstplichtigen.

Praktijk vinden

Toen hij afzwaaide, was het moeilijk een praktijk te vinden. Remmen adviseerde hem om het eens in Wanroij in de Peel te proberen. Een witte vlek op de veterinaire kaart. Kees ving bot bij B&W: 'Mill bedient ons goed,' kreeg hij te horen. In Sint Anthonis ontmoette Kees bij toeval collega Jan Goossens uit Oploo. Oploo was afgesplitst van Mill. "Ga eens met Kas Hermans in Mill praten," adviseerde Goossens. Lang verhaal kort, Kees werd assistent in Mill en moest gelijk alleen aan de bak vanwege ziekenhuisopname van Hermans.

Het was een bijzonder jaar, 1959. Eerste baan, trouwen met Angèle, eerste keizersnede bij het rund. Aanvankelijk bij het liggende dier met een

huidincisie parallel aan de melkader. Een half jaar later werd overgegaan op de ingreep bij het staande dier. Twee jaar later trok het echtpaar Van der Riet in hun nieuwgebouwde praktijk-aan-huis woning in Wanroij. In 1961/62 was er een grote mkz-uitbraak, type C, bij varkens. De overheid wist nauwelijks weg met de kadavers. Het leger (Oirschot) werd ingeschakeld. Varkens werden vergast met uitlaatgassen. In Sint Anthonis is een varkenskerkhof waar zo'n 120.000 kadavers liggen.

In 1964 splitste de praktijk Mill-Wanroij. Wel bleef de samenwerking op het gebied van avond- en weekenddiensten. De gezelschapsdierenactiviteit ontwikkelde zich geleidelijk zoals ook elders in het land. Een jaar daarna vond er onder leiding van collega Wim Truyen in Wanroij een succesvolle proefenting plaats met mkz-vaccin voor varkens. De nogal coöperatief ingestelde boeren gingen akkoord met een test op hun eigen kosten. In 1967 was er een mkz-uitbraak. Er volgde een snelle diagnose en een alerte overheidsreactie. Het nieuwe vaccin bood uitkomst op de plaats waar het was beproefd.

Groei en bloei

De praktijk groeide en bloeide. In 1969 kwam Jacques Geene erbij. Arnold Mouwen in 1973. Via veterinaire studentenhuizen Oudwijkerveldstraat 2bis was er altijd wel assistentie beschikbaar. Mkz-sputten, onthoornen, pullorummen ... Huize Van der Riet aan de Lepelstraat 21 was een soepel draaiend zenuwcentrum waar het prettig vertoeven was. In 1977 werd een nieuw praktijkpand in gebruik genomen. Toen Kees in 1992 met pensioen ging, was het aantal bedrijven met koeien aanzienlijk gedaald maar het aantal koeien per bedrijf sterk gestegen. Eenzelfde ontwikkeling voltrok zich in de varkenssector. Van 12.000 varkens in 1958 naar 181.000 in 1992. Het aantal dierenartsen was uitgebreid tot zes in Wanroij, evenveel als in Mill. Traditionele visites met behandeling van het individuele dier hadden bijna volledig plaats gemaakt voor bedrijfsbegeleiding. In 2001 zijn de praktijken overigens weer gefuseerd. Ook de praktijken Volkel en een deel van Uden zijn daarbij aangesloten.

Maatschappelijk

Maatschappelijk is, en was, Kees onophoudelijk actief. Jarenlang als voorzitter van het schoolbestuur. Ook kan hij trots zijn op het resultaat van zijn inbreng in de Stichting 'De Bergen'. Die stichting beoogde lokaal sociaal-culturele activiteiten te stimuleren. Als 'verdienmodel' werd een speeltuintje geëxploiteerd. Dat ontwikkelde zich tot een recreatieoord 'De Bergen' waar onder andere schoolreisjes op bezoek kwamen. Dat recreatieoord is in particuliere handen overgegaan. Van de opbrengst

profiteren nog steeds sport-, muziek en andere verenigingen in Wanroij alsmede het jaarlijkse Oranjefeest. Kees is destijds bestuurslid geweest van de KNMvD-afdeling Noord-Brabant. Nu is hij actief in de lokale heemkundeverenging en lid van Probus. Tot slot is vermeldenswaard dat Kees een trouw bezoeker is van de senioredagen van de KNMvD. De internationale studiereizen voor senioren laat hij ook niet graag aan zich voorbijgaan. Op het moment van het interview geniet hij nog na van de reis naar Schotland.